

Cultura | Actualitzat el 15/02/2019 a les 12:55

Lax'n'Busto: «Va ser una meravella escoltar les cançons interpretades per altres cantants»

El grup presenta 'Polièdric?', un agosarat projecte amb la col·laboració de noms coneguts de la música catalana, entre els quals l'antic vocalista Pemi Fortuny



Lax'n'Busto: Jesús Rovira, Jaume Piñol i Pemi Rovirosa | Josep Maria Montaner

Aquest divendres surt a la venda *Polièdric*, el nou àlbum dels Lax'n'Busto (<http://www.laxnbusto.com/>). Un CD peculiar on els 10 temes que el componen són interpretats per diferents col·laboradors com Ernest Armengol, Ramon Mirabet, Miquel Abras, Pol Fuentes, David Ros i Pemi Fortuny, l'antic vocalista del grup.

Després de la marxa de Salva Rancero, han volgut trencar dos anys de silenci -i sis sense cançons noves- amb una aposta diferent que presentaran amb tots els cantants que hi han participat el 30 i 31 d'abril a Girona, el 10 de maig a Barcelona i els dies 23 i 24 de maig a Reus (<https://www.naciodigital.cat/noticia/171951/lax/busto/programa/dos/concerts/mes/bona/demanda/public>). **NacióDigital** en parla amb Jesús Rovira, Jaume Piñol i Pemi Rovirosa.

- Fa gairebé sis anys que es va publicar el vostre darrer àlbum i dos anys del vostre últim concert de gira. Però no només això fa que *Polièdric* sigui un àlbum especial. Com va sorgir la idea de llençar un CD sense vocalista estable i on calgués la col·laboració de tants artistes?

- Quan vam tancar la nostra darrera etapa vam haver de plantejar-nos com seria a partir d'ara.

No ens venia de gust fer una tercera part, sinó que buscàvem gaudir, obrir-nos i proposar a diferents cantants que ens agraden cantar cançons en un nou disc amb temes inèdits. Va ser així, una mica boig, però és el que ens feia il·lusió i el que veiem que teníem ganes de fer.

"No ens venia de gust fer una tercera part, sinó que buscàvem gaudir, obrir-nos i proposar a diferents cantants que ens agraden cantar cançons en un nou disc"

- Hi ha participat Pemi Fortuny, vocalista del grup durant els seus primers vint anys.

- Sí, va fer un parell de cançons del disc, però amb la mateixa tessitura que els altres. Un cop ja vam decidir que faríem aquest projecte, vam començar amb la pluja d'idees de cantants que ens agraden, de gent que havíem conegut aquests últims anys, gent que ens faria il·lusió que hi participés i oberts a descobrir nous artistes. Una de les idees va ser proposar-ho tant a en Pemi com en Salva Racero que fessin algunes cançons. A en Pemi li va quadrar, li va agradar alguna de les cançons i per dates i per al moment que el fèiem li anava bé: li va venir de gust i ho va fer. A en Salva no li anava bé en aquell moment i no el va poder fer, estava embolicat en altres coses.

- La Nerea Bassart ha estat la guanyadora del concurs que han ideat per buscar nous col·laboradors al vostre àlbum. Deixar participar a qui us escolta en la vostra feina és quelcom molt maco que no se sol fer.

- Se'ns va ocórrer fer una espècie de càsting obert per descobrir veus, més enllà de les que coneixem després d'estar tocant tants anys. Se'ns escapen moltes veus que ens poden agradar i vam pensar de fer un concurs obert. Ens va semblar també diferent, ja que no ho havia fet ningú.

Un cop ens hi vam posar vam trobar que s'hi va presentar moltíssima gent, moltes noies cantant cançons nostres, fet que ens va sorprendre a primera instància però que després vam pensar que ens agrada com cantaven. Això va portar que a la semifinal hi hagués dos nois i dues noies. Finalment, la manera de cantar de la Nerea és la que ens va agradar més. Va venir al local d'assaig i vam estar també amb ella. Suposo que, més que tenir una veu treballada a escala lírica i d'estudis, és una veu més crua i natural.



Jesús Rovira, Jaume Piñol i Pemi Rovirosa. Foto: Josep M. Montaner

- Ella es dedica al cant?

- S'hi dedica d'alguna forma, fa concerts ella sola. És molt música, toca molts pals, és jove i té les idees clares, una bona actitud, està oberta i és un encant de noia. Per exemple, està estudiant bateria i toca diversos instruments més. Per ella també va ser un regal i l'ha aprofitat al màxim, a nosaltres ens ha deixat molt contents.

- I amb la resta de col·laboracions, com us heu mogut per poder englobar tanta gent dins d'un àlbum? Deu haver estat complicat.

- Hi havia una pluja d'idees de cantants i una llista de cançons. A partir d'allà vam anar fent: miràvem si els hi agradava alguna cançó i vam anar emparellant. Igual no els hi ensenyàvem totes les del CD, però sí algunes que pensàvem que els hi podien anar bé i d'aquestes triaven ells. Potser no tots han pogut triar el seu tema, però la gran majoria d'ells sí. Després cada cantant va venir a l'estudi amb la seva cançó. Les hem creades i construïdes amb ells i els productors. Han estat part de tot el procés. Vam construir les cançons amb ells, el seu timbre de veu, els tons i els respectius arranjaments. Ha estat feixuc de produir, cada cançó es gravava tal i com entén la gent que ha de ser un disc: tocant tots allà i sobre la manera com s'expressava cada artista fèiem els arranjaments.

- D'allà van sorgir els diferents estils i llenguatges que barreja el disc?

- Sí, a part de les mateixes pròpies cançons, que ja ho demanen, i la barreja de les veus: és la suma de tot. És a dir, era molt important que ells es fessin les cançons seves, que a ells els hi agradessin i se sentissin identificats amb els temes. No volíem que vinguessin a ser els cantants de Lax'n'Busto en una cançó, que no fossin una simple col·laboració.

- Han utilitzat sintetitzadors, han passat per diferents llenguatges com reggae, el pop i el rock. Però al cap i a la fi, apareix una coherència dins aquesta barreja.

- A tots ens agraden molts estils de música i no ho podem evitar. Era important intentar fer alguna cosa homogènia, que aquí és on hi ha el treball dels productors, en Santos Berrocal i en Fluren Ferrer. Ells han encaminat el projecte i emparellat les cançons amb els seus cantants.

- **Són coneguts com els grans productors de l'indie a casa nostre.**

- Ens han ajudat molt a l'hora d'agafar el repte. Els hi va agradar molt i es van sumar ràpidament al projecte, estem molt contents de com hem treballat amb ells.

"Ecoltar la veu d'en Pemi ens transporta als nostres primers discs"

- **Entrant dins de les peculiaritats de cada tema, comencen l'àlbum amb *Si no ho fas tu*. Una cançó cantada per Pemi Fortuny, optimista i que recorda a èpoques passades del grup.**

- Sí, és una cançó molt seva, enganxa perfectament, et remou una miqueta i et transporta a aquelles èpoques. També suposo que la gent que ens havia escoltat durant aquell temps, a l'escoltar la veu d'en Pemi, es transporta als nostres primers discs, a aquelles cançons amb aquell timbre de veu tant característic d'aquella època. Ha estat maco que hi poguéis participar, és bo que aquest disc no quedi només en això, les presentacions les farem cantant amb tots els artistes que hi han participat, incloent-hi en Pemi.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=JKLWQEp80Eg>

- **Les últimes paraules d'Steve Jobs és un tema des preocupat que sembla ocultar quelcom més seriós.**

- La lletra d'aquest tema no s'ha d'entendre. La cançó comença quan una tarda vam veure la *fake new* de les últimes paraules d'Steve Jobs. Arran d'allò vam decidir fer aquest tema. A vegades les cançons et porten per on elles volen més que per on tu vols. Per això no es pot entendre, perquè ni tan sols nosaltres l'entendem. La cançó comença per una banda i et porta cap a un lloc completament diferent. Sí que és veritat que el punt de partida va ser aquest *fake*, però després va divagar cap al resultat final, que no sabem què és.



Lax'n'Busto, entrevistats per Carlos Gil-Vernet. Foto: Josep M. Montaner

- Després tornen a temes més actuals que es poden relacionar amb el desengany postmodern. Parteixen de l'eufòria i passen pel davall emocional, però sempre acabant amb un bon sabor de boca. Tenen cançons com *Foc* o *El pitjor*, que són més desenganyats. També temes romàntics, per exemple amb la *Nerea* que desperta llum després de la crueta dels dos anteriors. Què en pensen?

- Quan fas les cançons a vegades te les fas tan teves que no saps veure més enllà. Després, quan la gent les escolta per primer cop els hi preguntes què en pensen i et fan veure la teva música amb uns altres ulls. En general les cançons han crescut molt amb els cantants. En Ramón Miravet, per exemple, ha cantat *No sóc d'aquest món* i ha sorgit una joia. Però totes en general se'ns van fer grans quan les vam escoltar amb els cantants.

Vam fer una demo on les cantàvem per nosaltres mateixos. Després, va ser una meravella escoltar-les cantades per altres persones, perquè la diferència entre nosaltres cantant i algú que canti de veritat és abismal. Per això estem tan contents, perquè primer teníem la nostra demo que no anava enlloc i al venir altres persones es va convertir en art, és una meravella.

- Acaben ja amb *No ho dubtis* que enllaça amb el primer tema del CD, on torna a recordar-te els temps passats dels Lax'n'Busto.

- Som els mateixos component que fa 30 anys, hi ha coses que canvien però l'essència és la mateixa. És normal que apareguin coses que et recordin a d'altres, té a veure amb la identitat i amb el so del grup. Els Queen no eren els mateixos als 90 o als 70, però hi havia coses que et recordaven als 70. Ho escoltes i hi ha cançons que transcendeixen amb els anys.

"Som uns privilegiats de poder tocar a tots aquests llocs i tenir sempre públic"

- Pel que fa a la presentació del disc, en principi tenien tres concerts programats: a Reus, Barcelona i Girona. Finalment en faran dos més (<https://www.naciodigital.cat/noticia/171951/lax/busto/programa/dos/concerts/mes/bona/demanda/public>).

- Volíem presentar aquest disc tal com és, amb tots els cantants. Sabem que el projecte era complicat i agafar el compromís que tots ells poguessin estar disponibles era complex. Per això vam pensar d'acotar-lo en el temps, de comprometre'ns inicialment només a tres dates. Però aquestes dates s'han convertit en cinc perquè abans de fer el disc i que la gent escoltés les cançons, estàvem programats al festival Strenes, i en exhaurir-se les entrades ens vam proposar de tocar un dia més (<https://www.naciodigital.cat/noticia/168922/noa/alfred/garcia/lax/busto/amb/pemi/fortuny/catarres/strenes/girona>). A Reus va passar al mateix però al revés, ens van demanar de fer-ho un dia abans. Així, comencem el dia 30 d'abril i acabem el 24 de maig. I els cantants també s'hi han compromès, els hi ha semblat bé. Això serà la presentació d'aquest nou disc i la gira no anirà més enllà.

- Tenen algun projecte més pensat en acabat la presentació?

- De moment acabarem aquí: farem el disc, el presentarem i després ja veurem. Amb tants anys tocant el que intentes és fer coses que et vinguin de gust, reptes que siguin bastant propers. Aquest disc ha estat molt complex de fer per la producció, un cop acabi això ja decidirem que farem.

Et vas fent gran i necessites que tot et motivi per poder treure'n energies i seguir endavant. En aquests anys hem tocat a molts llocs, hem tret també molts discs, hem vist complerts molts somnis i hem tocat a tots els llocs que volíem tocar de Catalunya. Som uns privilegiats de poder tocar a tots aquests llocs i tenir sempre públic.



Jesús Rovira, Jaume Piñol i Pemi Rovirosa, després de l'entrevista. Foto: Josep M. Montaner